

EBA/GL/2014/05

7. juuli 2014

Suunised

Krediidiriski olulise osa ülekandmine vastavalt määruse (EL)
nr 575/2013 artiklitele 243 ja 244

EBA suunised: väärt-paberistamise tehingute krediidiriski olulise osa ülekanndmine

Suuniste staatus

Dokument sisaldab suuniseid, mis antakse välja Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määruse (EL) nr 1093/2010 (millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Pangandusjärelevalve), muudetakse otsust nr 716/2009/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni otsus 2009/78/EÜ; edaspidi: EBA määrus) artikli 16 alusel. EBA määruse artikli 16 lõike 3 kohaselt võtavad pädevad asutused ja finantseerimisasutused mis tahes meetmeid, et suuniseid järgida.

Suunistes esitatakse Euroopa Pangandusjärelevalve (EBA) seisukoht nõuetekohase järelevalvetava kohta Euroopa Finantsjärelevalve Süsteemis ehk kuidas tuleks liidu õigust konkreetses valdkonnas kohaldada. Seega eeldab EBA, et neid suuniseid järgivad kõik pädevad asutused ja finantseerimisasutused, kellele suunised on suunatud. Pädevad asutused, kellele suunised kohalduvad, peaksid neid järgima, kaasates need oma järelevalvetavadesse, nagu on asjakohane (nt muutma oma õigusraamistikku või järelevalvemenetlusi), ka siis, kui suunised on suunatud eelkõige finantseerimisasutustele.

Aruandlusnõuded

EBA määruse artikli 16 lõike 3 kohaselt peavad pädevad asutused teatama EBA-le 7. septembriks 2014, kas nad järgivad või kavatsevad järgida käesolevaid suuniseid, või vastasel juhul mittejärgimist põhjendama. Kui EBA nimetatud tähtpäevaks teadet ei saa, käsitab ta asjaomast pädevat asutust suuniseid mittejärgivana. Teade viitega „EBA/REC/2014/05” saadetakse 5. jaos esitatud vormil aadressile compliance@eba.europa.eu. Teate peaksid saatma isikud, kes on asjakohaselt volitatud esitama oma pädeva asutuse nimel nõuete järgimise teateid.

Teated avaldatakse kooskõlas EBA määruse artikli 16 lõikega 3 EBA veebilehel.

I jaotis. Reguleerimisala ja üldpõhimõtted

1. Reguleerimisala

1. Suuniseid kohaldatakse järgmiste ühingute ja asutuste suhtes:

- a. tehinguid algatavad krediidasutused või investeerimisühingud, kellele kohalduvad määruse (EL) nr 575/2013 artiklid 243 ja 244;
- b. pädevad asutused.

2. Tehinguid algatavad krediidasutused või investeerimisühingud peaksid kohaldama i) käesolevates suunistes sätestatud üldnõudeid kõigi tehingute suhtes, kus väidetakse riski olulise osa ülekandmist vastavalt määruse (EL) nr 575/2013 artiklile 243 või 244, ning ii) käesolevates suunistes sätestatud erinõudeid, et saavutada riski olulise osa ülekandmine kolmandatele isikutele kooskõlas määruse (EL) nr 575/2013 artikli 243 lõikega 4 või artikli 244 lõikega 4.

3. Pädevad asutused peaksid kohaldama suuniseid järgmistes olukordades:

- a. tuvastades selliseid väärtpaperistamise tehinguid, mille korral ei loeta krediidiriski ülekantuks, isegi kui tehingud vastavad kas määruse (EL) nr 575/2013 artikli 243 lõike 2 või artikli 244 lõike 2 tingimustele;
- b. hinnates, kas tehingut algatav krediidasutus või investeerimisühing on suuniste üldnõudeid täitnud kõigi tehingute korral, mille kohta väidetakse riski olulise osa ülekandmist vastavalt määruse (EL) nr 575/2013 artiklile 243 või 244;
- c. hinnates, kas tehingut algatav krediidasutus või investeerimisühing täidab määruse (EL) nr 575/2013 artikli 243 lõike 4 ja artikli 244 lõike 4 nõudeid.

4. Lisaks EBA-le määruse (EL) nr 575/2013 artikli 243 lõike 6 või artikli 244 lõike 6 kohaselt esitatavale teabele peaksid pädevad asutused esitama EBA-le igal aastal käesolevates suuniste punkti 3 alapunkti 1 kohaselt läbi vaadatavate tehingute andmed, kasutades 1. lisas olevat vormi.

2. Üldpõhimõtted

1. Määruse (EL) nr 575/2013 artikli 243 lõike 2 või artikli 244 lõike 2 punktides a või b sätestatud tingimuste täitmine annab traditsioonilise väärtpaperistamise tehingu algatanud krediidasutusele või investeerimisühingule õiguse jätta väärtpaperistatud riskipositsioonid välja riskiga kaalutud vara ja, kui asjakohane, oodatava kahju arvutustest ning annab sünteetilise väärtpaperistamise tehingu algatanud krediidasutusele või investeerimisühingule õiguse arvutada väärtpaperistatud riskipositsioonidelt riskiga

kaalutud vara ja, kui asjakohane, oodatava kahju kooskõlas määruse (EL) nr 575/2013 artikliga 249, v.a kui pädev asutus otsustab iga konkreetse juhtumi korral eraldi, et riski olulist osa ei loeta ülekantuks kolmandatele isikutele või et mõni määruse (EL) nr 575/2013 artikli 243 lõike 5 või artikli 244 lõike 5 tingimustest ei ole selle väärtpaberistamise tehingu korral täidetud.

2. Pädevad asutused peavad tagama, et oleksid olemas menetlused selliste väärtpaberistamise tehingute tuvastamiseks, mida peaks pädev asutus sõltumata määruse (EL) nr 575/2013 artikli 243 lõike 2 või artikli 244 lõike 2 punktide a või b täitmisest täiendavalt läbi vaatama kooskõlas käesolevate suuniste III jaotisega, et hinnata, kas tehinguga on tõesti saavutatud krediidiriski ülekandmine kolmandatele isikutele.
3. Riski olulise osa kolmandatele isikutele ülekandmise saavutamise tingimused peaksid olema täidetud pidevalt.
4. Analüüsides tehinguid, mille korral väidetakse riski olulise osa ülekandmist, peavad tehinguid algatavad krediidasutused või investeerimisühingud hindama väliste krediidi hinnangutele tuginemise määra ning selliste väliste ja seesmistele krediidi hinnangute suhet.

II jaotis. Kriteeriumid pädevatele asutustele määruse (EL) nr 575/2013 artikli 243 lõike 2 või artikli 244 lõike 2 kohaldamisel

3. Kriteeriumid, mille alusel teha kindlaks, kas pädevad asutused peaksid vaatama riski olulise osa ülekandmise põhjalikult läbi, kui kohaldub määruse (EL) nr 575/2013 artikli 243 lõike 2 või artikli 244 lõike 2
1. Kui väärtpaberistamise tehingud vastavad riski olulise osa ülekandmise tingimustele vastavalt määruse (EL) nr 575/2013 artikli 243 lõike 2 või artikli 244 lõike 2 punktidele a või b, peaksid pädevad asutused vaatama riski olulise osa ülekandmise III jaotise punktide 4–10 alusel põhjalikult läbi, kui kehtib mis tahes alljärgneva mitteamendava loetelu asjaolu.
 - a. Konkreetse teabe alusel ei pruugi määruse (EL) nr 575/2013 artikli 243 lõike 2 või artikli 244 lõike 2 kohase riski olulise osa ülekandmise seisukohast asjakohastena kasutatavate väärtpaberistamise seeriade n-ö paksus olla piisav, et eeldada vastavat riski olulise osa ülekandmist kolmandatele isikutele seoses asjaomases väärtpaberistamise tehingus väärtpaberistatud riskipositsioonide i) krediidiriski eriprofiili ja ii) vastavate riskiga kaalutud varaga.
 - b. Krediidikvaliteeti hindava asutuse konkreetse krediidi hinnangu kaheldav asjakohasus.

- c. Kui väärtpaperistatud riskipositsioonidelt eelmistel perioodidel saadud kahju või muu teave viitab alljärgnevale.
 - i. Määruse (EL) nr 575/2013 artikli 243 lõike 2 või artikli 244 lõike 2 kohane krediidasutuse või investeerimisühingu põhjendatud hinnang väärtpaperistatavate riskipositsioonidelt oodatava kahju kohta kuni tehingu lõpptähtajani võib olla liiga väike, et lugeda riski olulist osa kolmandatele isikutele ülekantuks. Arvestada tuleks tehingu kogu tähtaega, kaasa arvatud ületulu võimalust.
 - ii. Marginaal, mille võrra selliste väärtpaperistamise positsioonide riskipositsioonid, mille suhtes oleks kohaldatav esimese taseme põhiomavahenditest mahaarvamine või riskikaal 1 250 %, ületavad oluliselt asjaomastelt väärtpaperistatud riskipositsioonidelt põhjendatud hinnangu kohaselt oodatava kahju määra, võib olla liiga väike, et lugeda riski olulist osa kolmandatele isikutele ülekantuks.
- d. Tehingut algatava krediidasutuse või investeerimisühingu jaoks konkreetsel väärtpaperistamise tehingul tekkinud suured kulud krediidiriski ülekandmisel kolmandatele isikutele näitavad, et formaalselt määruse (EL) nr 575/2013 artikli 243 lõike 2 või artikli 244 lõike 2 punktide a või b alusel saavutatud riski olulise osa ülekandmist võib tegelikult ohustada krediidiriski ülekandmise suur maksumus.
- e. Tehingut algatav krediidasutus või investeerimisühing soovib tõendada riski olulise osa ülekandmist kolmandatele isikutele koosõlas kas määruse (EL) nr 575/2013 artikli 243 lõike 2 või artikli 244 lõike 2 punktidega a või b ilma asjaomaste seeriatega jaoks krediidikvaliteeti hindava asutuse reitingu olemasoluga.
- f. Kauplemissportfellide väärtpaperistamise tehingud.
- g. Väärtpaperistamise tehingud muude ostu- ja müügioptsioonidega kui need, mida peetakse krediidiriski tõhusat ülekandmist mittetakistavateks vastavalt käesolevate suuniste punkti 5 alapunktide 2, 3 ja 4 nõuetele.

III jaotis. Nõuded pädevatele asutustele, kui kohaldatakse määruse (EL) nr 575/2013 artikli 243 lõiget 4 või artikli 244 lõiget 4 ning kui kohaldatakse määruse (EL) nr 575/2013 artikli 243 lõiget 2 või artikli 244 lõiget 2, kui kehtib mõni II jaotise kohastest asjaoludest

4. Krediidiriski ülekandmise olulisuse hindamine

1. Pädevad asutused peaksid hindama tehingu algatanud krediidasutuse või investeerimisühingu poolt seoses väärtpaberistamisega esitatud dokumente ja tõendeid, et leida, kas vastav krediidirisk on kantud kolmandatele isikutele üle, ja nõudma täiendavat teavet, kui seda on hindamiseks vaja. Pädevad asutused peaksid pöörama eritähelepanu muu hulgas järgmistele teguritele, nagu asjakohane:
 - a. riskiga kaalutud riskipositsioonide summad ning, kui asjakohane, oodatava kahju summad, mis on arvatud väärtpaberistatavate positsioonide kohta enne väärtpaberistamist ning vastavad summad ülekantavate ja algatava krediidasutuse või investeerimisühingu poolt pärast väärtpaberistamist säilitatavate seeriade kohta;
 - b. seoses tehinguid algatavate krediidasutuste või investeerimisühingutega, kes tõendavad riski olulise osa ülekandmist kooskõlas määruse (EL) nr 575/2013 artikli 243 lõikega 4 või artikli 244 lõikega 4, meetodid, millega tõendatakse, et üle kantud krediidirisk on proportsionaalne võimaliku omavahendite nõuete vähenemisega;
 - c. kui tehingu algatanud krediidasutus või investeerimisühing on kasutanud riski olulise osa ülekandmise tõendamiseks sisemudeleid, siis kas need mudelid on piisavalt usaldusväärsed, ning kui on kasutatud välismudeleid, siis kas need on integreeritud algatanud krediidasutuse või investeerimisühingu tavapärasesse menetlustesse ning kas ta mõistab asjakohaselt, kuidas ja mis eelduste alusel mudel toimib;
 - d. kui tehingu algatanud krediidasutus või investeerimisühing on kasutanud aluseks võetud varade kogumi suhtes spetsiifilisi stressieeldusi, siis nende eelduste sobivus ning nende ja neist tulenevate oodatavate kahjude võrdlus järelevalve stressitestide omadega või selliste andmete muude empiiriliste allikatega, näiteks reitinguagentuuridega.
2. Pädevad asutused peaksid kaaluma, kas tehingu algatanud krediidasutusel või investeerimisühingul on alusvarade kohta piisavalt teadmisi, et suuta asjakohaselt analüüsida krediidiriski ülekandmist, ning peaks samuti kaaluma, kas esineb idiosünkraatilist riski

portfellis, mida tehingu algatanud krediidasutuse või investeerimisühingu krediidiriski hindamine või kapitaliarvutused ei hõlma. Idiosünkraatilist riski tuleks arvestada konservatiivsemate eeldustega kui standardses põhijuhtumi stsenaariumis. Sellise konservatiivsuse eesmärk on tuvastada idiosünkraatiline risk, mis võib vastata stressijuhtumi stsenaariumile, kui asjakohane.

3. Kui tehingut algatav krediidasutus või investeerimisühing tugineb oma väärtpaberistamisjärgsete omavahendite nõuete kindlaksmääramisel järelevalve valemile, peaksid pädevad asutused kaaluma, kui tundlikud on tehingut algatava krediidasutuse või investeerimisühingu säilitatavatele väärtpaberistamise positsioonidele kehtivad omavahendite nõuded aluseks olevate sisereitingute meetodite parameetrite muutustele. Kui säilitatud väärtpaberistamise positsioonidele kehtivad kapitalinõuded on nende parameetrite väikeste muutuste suhtes väga tundlikud, on vähem tõenäoline, et proportsionaalne krediidiriski osa on üle kantud.

5. Struktuuritegurite hindamine

1. Pädevad asutused peaksid hindama, kas tehingus on struktuuritegureid, mis võivad ohustada väidetavat krediidiriski ülekandmist kolmandatele isikutele, näiteks võimalikke ostuoptioone või muid lepingulisi asjaolusid, mis traditsiooniliste väärtpaberistamise tehingute korral suurendavad tõenäosust, et varad viiakse tagasi tehingu algatava krediidasutuse või investeerimisühingu bilanssi, või sünteetiliste väärtpaberistamise tehingute korral suurendavad tõenäosust, et krediidiriski kaitse lõpeb ette tehingu tähtaega.
2. Traditsiooniliste väärtpaberistamise tehingute korral ei peaks pädevad asutused käsitlema krediidiriski tõhusat ülekandmist kahjustavatena ainult järgmisi ostuoptioone (kui optioonid ei anna tehingut algatavale krediidasutusele või investeerimisühingule õigust isikult, kellele ta positsioonid eelnevalt loovutas, tagasi osta, et realiseerida neilt saadav kasu, ega pane talle kohustust võtta ülekantud krediidirisk uuesti enda kanda):
 - a. regulatiivsed ostuoptioonid või maksuostuoptioonid, kui neid saab kasutada ainult siis, kui muutub õigus- või regulatiivraamistik, millel on mõju väärtpaberistamise tehingu lepingulise suhte sisule või mis mõjutab väärtpaberistamise tehingu majanduskasu jaotust tehingu mis tahes osalise jaoks;
 - b. lõpetavad ostuoptioonid, mis vastavad krediidiriski määruse artikli 243 lõike 5 punktis f viidatud tingimustele.

Sünteetiliste tehingute korral ei pea pädevad asutused arvestama ostuoptioone, mille korral on täidetud punkti 5 alapunkti 2 alapunkti a või b kriteeriumid.

3. Lisaks sellele ning ebakindluse vältimiseks peaksid pädevad asutused traditsioonilise väärtpaberistamise korral arvestama tehingut algatava krediidasutuse või investeerimisühingu krediidiriski tõhusat ülekandmist takistavana kõiki optioone, mida

antakse väärtpaperistamise investoritele, välja arvatud neid, mida saab kasutada ainult siis, kui tehingu algatanud krediidasutus või investeerimisühing lepingut rikub.

4. Sünteetiliste väärtpaperistamise tehingute korral ei peaks pädevad asutused käsitlema tehingu algatanud krediidasutuse või investeerimisühingu krediidiriski tõhusat ülekandmist takistavana väärtpaperistamise investoritele või krediidiriski kaitse pakkujatele antavaid optioone, mida saab kasutada ainult siis, kui teised tehinguosalised lepingut rikuvad, kui on täidetud krediidiriski määruse artikli 244 lõike 5 punkti c tingimused. Pädevad asutused peaksid hindama kõiki teisi väärtpaperistamise investoritele või krediidiriski kaitse pakkujatele antud optioone, sest need võivad põhjustada täiendavaid omavahendite nõudeid tähtaegade erinevuste tõttu.
5. Pädevad asutused peaksid kaaluma, kas tehingu algatanud krediidasutus või investeerimisühing on varem investorite kaitseks ostnud tehinguid tagasi ning kas tehingu algatanud krediidasutus või investeerimisühing on järginud riski tõhusa ülekandmise tagamisel määruse (EL) nr 575/2013 artiklis 248 sätestatud kaudse toetuse eeskirju.
6. Kui tehingud hõlmavad vahendite täiendamise perioode, peavad pädevad asutused kaaluma aluseks oleva kogumi varade aktsepteeritavuse kriteeriumeid ning arvestama aktsepteeritavate varade minimaalset ja maksimaalset krediidikvaliteeti, kaaludes samuti, kas riski tõhusa ülekandmise tagamiseks saab varasid struktuuris asendada, pidades silmas investorite kaitsmist kahjude eest, suurendades samal ajal tehingu algatanud krediidasutuse või investeerimisühingu krediidiriski.
7. Pädevad asutused peaksid kaaluma, et tehingud ei sisaldaks ühtki sisseehitatud mehhanismi tehingut algatavas krediidasutuses või investeerimisühingus, mis vähendaks krediidiriski ülekandmist tehingut algatava krediidasutuse või investeerimisühingu poolt kolmandatele isikutele aja jooksul ebaproportsionaalselt.

6. Krediidiriski kaitse ja alusvarade mittevastavused sünteetiliste väärtpaperistamise tehingute korral

1. Pädevad asutused peaksid kaaluma, kas pakutava kaitse ja alusvarade vahel on tähtaegade või valuutade mittevastavusi. Kaitse tähtaega arvestades peaksid pädevad asutused kaaluma, kas võimalikud ostuoptioonid või muud tegurid võiksid vähendada praktikas kaitse tähtaega ning kuidas see seonduv makseviivituste eeldatava ajaga varade kogumis.
2. Pädevad asutused peaksid hindama tähtaegade mittevastavusi tehingute korral, mille varade kogumeid võidakse täiendada, sest tehinguid algatavad krediidasutused või investeerimisühingud võivad asendada pikema tähtajaga varade kaitseperioodi lõpus, suurendades võimalikku tähtaegade mittevastavust.
3. Pädevad asutused peaksid hindama võimalikke valuutade mittevastavusi selliste tehingute korral, mille varade kogumid sisaldavad kohustustest erinevat valuutaprofiili. Selliste

mittevastavuste esinemisel tuleks rakendada taotletavale kapitalinõuetest vabastamisele põhjendatud kärpeid vastavalt pädevate asutuste seisukohtadele. Leevendusmeetmeid, näiteks valuuta vahetustehinguid tuleks hinnata sobivuse seisukohast vahetatava koguse, vahetuse enda kestuse ning võimalike tingimuslike käivitavate sündmuste suhtes.

7. Krediidiriski kaitse küsimused sünteetiliste väärtpaberistamise tehingute korral

1. Kui väärtpaberistamine saavutatakse sünteetiliselt krediidi tuletisinstrumenti või garantiid kasutades, peaksid pädevad asutused tagama, et krediidiriski kaitse vastab kõigile määruses (EL) nr 575/2013 sätestatud tingimustele ning tagab piisava maksekindluse, et mitte ohustada krediidiriski ülekandmist. Kui krediidiriski kaitse on otsene, tuleks kaaluda tagatiskokkuleppeid, sealhulgas seda, et need vastaksid kõigile määruses (EL) nr 575/2013 sätestatud otsese krediidiriski kaitse asjakohastele nõuetele. Kui krediidikaitse on kaudne, peaksid pädevad asutused kaaluma, kas on kehtestatud sobiv kord õigeaegse maksmise tagamiseks.
2. Pädevad asutused peaksid kaaluma krediidisündmusi, mida hangitav krediidiriski kaitse hõlmab (näiteks kas see hõlmab standardseid krediidisündmusi, nt pankrot, maksevõimetus või laenude restruktureerimine).
3. Kui krediidiriski kaitse pakujatele makstavaid preemiaid ei ole tehingut algatava krediidasutuse või investeerimisühingu kasumi- ja kahjumiarvutuses arvestatud, peaksid pädevad asutused kaaluma, kas krediidiriski kaitse pakujatele makstav preemia ei ole liiga suur nii palju, et see ohustaks riski olulise osa ülekandmist. Seda saab hinnata mitmel viisil, näiteks võrreldes preemiat i) varade kogumi intressiga või ii) kaitsega hõlmatud kahjudega või iii) õiglaste turuintressimääradega või iv) nende tegurite kombinatsiooniga. Samuti peaksid pädevad asutused kaaluma, kas tehingul on muid omadusi peale preemia, näiteks tasud, mis suurendavad tegelikult pakutava kaitse maksumust sedavõrd, et see ohustab krediidiriski ülekandmist.
4. Kui preemia makstakse ette või ei ole seotud kaitstava või muul viisil tagatava varade kogumi kahjumitega, peaksid pädevad asutused seda arvestama, kui see vähendab krediidiriski ülekandmise ulatust.

8. Riski olulise osa ülekandmine kolmandatele isikutele

1. Pädevad asutused peaksid hindama, kas riski oluline osa kantakse üle kolmandatele isikutele, kes ei ole tehingu algatanud krediidasutuse või investeerimisühinguga seotud viisil, mis võiks krediidiriski ülekandmist ohustada. Pädevad asutused peaksid riski olulise osa ülekandmise hindamisel arvestama investorite või krediidiriski kaitse pakujate ning tehingu algatanud krediidasutuse või investeerimisühingu kõiki asjakohaseid seoseid ning seda, kas tehingu algatanud krediidasutus või investeerimisühing pakub neile kolmandatele isikutele olulist rahastamist.

9. Krediidireitingud

1. Kui tehingut algatav krediidasutus või investeerimisühing kasutab oma väärtpaberistamise positsioonide omavahendite nõuete arvutamiseks määruse (EL) nr 575/2013 artiklis 261 sätestatud reitingupõhist meetodit, peaksid pädevad asutused kaaluma, kas valitud krediidireitingu agentuuril on pädevale asutusele teadaolevalt hinnatava varadeklassi jaoks sobiv kogemus ja asjatundlikkus.

10. Krediidiriski ja riski olulise osa ülekandmise hindamise sisepoliitika

1. Pädevad asutused peaksid arvestama, kas tehingu algatanud krediidasutusel või investeerimisühingul on olemas sobiv sisepoliitika krediidiriski ülekandmise ja riski olulise osa ülekandmise hindamiseks. See peaks hõlmama peale tehingu esialgse hindamise ajal, kui tehingut algatav krediidasutus või investeerimisühing esimest korda taotleb väärtpaberistatud riskipositsioonide välja jätmist riskiga kaalutud vara ja, kui asjakohane, oodatava kahju arvutusest, ka seda, et seejuures hinnataks olemasoleva riski olulise osa ülekandmist tehingu kehtivuse ajal.

IV jaotis. Nõuded tehinguid algatavatele krediidasutustele või investeerimisühingutele

1. osa. Üldnõuded kõigile tehingutele, kus väidetakse riski olulise osa ülekandmist vastavalt määruse (EL) nr 575/2013 artiklitele 243 ja 244

11. Riski olulise osa ülekandmise nõuded

1. Tehingu algatavad krediidasutused või investeerimisühingud peavad esitama pädevale asutusele kogu nõutava teabe väärtpaberistamise tehingutest, mille korral nad kavatsevad tõendada riski olulise osa ülekandmist, et pädevad asutused saaksid hinnata käesolevate suuniste I–III jaotise alusel riski olulise osa ülekandmist kolmandatele isikutele.
2. Tehingu algatanud krediidasutus või investeerimisühing peab teatama asjaomasele pädevale asutusele vähemalt igast sellisest väärtpaberistamisest, mille korral ta kavatseb tõendada riski olulise osa ülekandmist ning mis ei sarnane struktuuri ja portfelli koosseisu poolest eelmiste krediidasutuse või investeerimisühingu teatatud tehingutega.

12. Riski olulise osa ülekandmise hindamise üldine juhtimine ja poliitika

1. Tehingut algataval krediidasutusel või investeerimisühingul peaks olema kehtiv juhtimismenetlus selliste tehingute hindamiseks, mille korral väidetakse riski olulise osa

ülekandmist. Menetlus peaks hõlmama asjaomaste komisjonide andmeid, heakskiitmise sisemenetlusi, sidusrühmade sobiva kaasamise tõendeid ning auditeerimist võimaldavat sobivat dokumentatsioonijälge.

2. Tehinguid algatavatel krediidasutustel või investeerimisühingutel peaks olema väärtpaberistamise kaudu riski olulise osa ülekandmise jaoks sobivad süsteemid ja kontrollid, sealhulgas riski olulise osa ülekandmise nõuete pidevaks jälgimiseks vähemalt kord kvartalis kogu asjaomaste tehingute tähtaja jooksul.
3. Tehinguid algatavatel krediidasutustel või investeerimisühingutel peaks olema kehtestatud meetodika ja põhimõtted, mis tagavad kõigi riski olulise osa ülekandmise nõuete täitmist vastavalt määruse (EL) nr 575/2013 artiklitele 243 ja 244.

2. osa. Erinõuded tehinguid algatavatele krediidasutustele või investeerimisühingutele, et täita määruse (EL) nr 575/2013 artikli 243 lõike 4 või artikli 244 lõike 4 nõudeid

13. Riskijuhtimine ja ise korraldatav hindamine

1. Tehinguid algatavatel krediidasutustel või investeerimisühingutel peavad olema kehtestatud poliitikad ja meetodid, mis tagavad, et võimalikud omavahendite nõuete vähendused, mida nad saavutavad väärtpaberistamise kaudu, oleksid põhjendatud proportsionaalse krediidiriski ülekandmisega kolmandatele isikutele.
2. Tehinguid algatavate krediidasutuste või investeerimisühingute riski olulise osa ülekandmise poliitikad peaksid olema nende laiemate kapitali allokeerimise strateegia osa. Eelkõige peaksid tehinguid algatavate krediidasutuste või investeerimisühingute põhimõtted seoses krediidiriski ülekandmise ning riski olulise osa ülekandmisega sätestama, kuidas tehingud, mille korral väidetakse riski olulise osa ülekandmist, on kooskõlas tema üldiste riskijuhtimise strateegiate ja sisemise kapitali allokeerimisega.
3. Tehinguid algatavad krediidasutus või investeerimisühing peaksid hindama kõigi selliste võimalike tehingute riske, mille korral väidetakse riski olulise osa ülekandmist, sealhulgas alusvarade riski, väärtpaberistamise struktuuri ennast, arvestades seeriaste krediidiriski, ning kõiki muid olulisi tegureid, mis mõjutavad krediidiriski ülekandmise sisu.
4. Riski olulise osa ülekandmise ise korraldataval hindamisel peaksid tehinguid algatavad krediidasutused või investeerimisühingud kaaluma ka seda, kas võimalik omavahendite nõuete vähenemine oleks kooskõlas saavutatud krediidiriski ülekandmisega, näiteks võrreldes väärtpaberistamise mõju tema majanduskapitalile ja omavahendite nõuetele.

5. Tehinguid algatavad krediidasutus või investeerimisühing peaksid analüüsima, kas nad oma tulusid, kapitali ja üldist finantsolukorda arvestades suudavad endale mõistlikult lubada tehingutelt makstavaid preemiaid.

14. Muud nõuded

1. Tehinguid algatavad krediidasutus või investeerimisühing peaksid kasutama riski olulise osa ülekandmise hindamiseks ja tõendamiseks sobivaid meetodeid ja menetlusi.
2. Tehinguid algatavad krediidasutus või investeerimisühing peaksid hindama riski olulise osa ülekandmise hindamisel väärtpaperistatud varade oodatavat kahju ja ettenägematut kahju tehingu tähtaja vältel.
3. Tehinguid algatavad krediidasutus või investeerimisühing peaksid uurima tehingu struktuuri ning väärtpaperistamise struktuuritegureid, näiteks kas tehing on sularahas või sünteetiline, ning, kui vaja, riskimaandamise meetodeid või tähtaegade mittevastavust.
4. Et tuvastada tegureid, mis võivad krediidiriski ülekandmist ja riski olulise osa ülekandmist kolmandatele isikutele mõjutada, peaksid tehinguid algatavad krediidasutus või investeerimisühing hindama tehingu krediidiriski leevendamise või krediidiriski ülekandmise ulatust, arvestades muu hulgas ja asjakohases ulatuses näiteks järgmisi tegureid:
 - a. preemiate ja teiste omavahendites veel arvestamata kulude nüüdisväärtuse võrdlus kaitstavate riskipositsioonide kahjudega mitmesuguste stressistsenaariumide korral;
 - b. tehingu hinna suhe turuhindadega, arvestades asjakohaselt ka preemiamakseid;
 - c. tehingujärgsete maksete ajastamine, sealhulgas võimalikud ajastamiserinevused tehingut algatavate krediidasutuste või investeerimisühingute kaitstavate riskipositsioonide jaoks reservide kogumiseks või nende mahakandmiseks tehtavate maksete ja kaitse müüja poolsete maksete vahel;
 - d. kohaldatavate tagasiostuõiguse tekkimise kuupäevade läbivaatamine, et hinnata hangitava krediidiriski kaitse tõenäolist kestust võrreldes kaitstavatelt riskipositsioonidelt saadavate kahjude võimaliku ajastamisega;
 - e. vastaspoole krediidiriski hindamine, eelkõige analüüsimine, kas teatud asjaoludega võiks kaasneda tehinguid algatavate krediidasutuste või investeerimisühingute suurema sõltuvuse krediidiriski kaitset pakkuvast vastaspoolest ajal, kui vastaspoole suutlikkus kohustusi täita nõrgeneb;
 - f. tehinguosaliste seose olemus (tehingu algataja, korraldaja, investorid, krediidiriski kaitse müüja jne);

- g. krediikvaliteedi parandamise kaudsete vormide olemasolu;
- h. mezzanine- ja madalama järguga seeriatega n-ö paksus võrreldes alusvarade riskipositsioonide krediidiriski profiiliga;
- i. alusvarade krediidiriski hindamine: see võidakse saavutada alusvaradele stresside rakendamisega, alusvarade krediidiriski positsiooni makseprofiili hindamisega, krediidiriski põhitegurite hindamisega (nt makseviivitusest tingitud kahjumäär, makseviivituse tõenäosus, makseviivituses olev riskipositsioon).

V jaotis. Lõppsätted ja rakendamine

Riiklikud pädevad asutused peaksid rakendama käesolevaid suuniseid, kaasates need oma järelevalvemenetlustesse kuue kuu jooksul alates vastuvõtmisest. Pärast seda peaksid riiklikud pädevad asutused tagama, et asutused järgivad käesolevaid suuniseid täielikult kõigi tehingute korral, mis tehakse pärast käesolevate suuniste vastuvõtmist.

1. lisa. Pädevate asutuste aruandlusvorm

Pädeva asutuse nimi	Tehing X
Riikliku väärtpaberistamise asutuse hinnangu kuupäev:	PP.KK.AAAA
Riikliku väärtpaberistamise asutuse läbivaatamise tulemus:	
Krediidiriski määrase kohaldatav säte:	<artikli 243 lõige 2, artikli 243 lõige 4, artikli 244 lõige 2, artikli 244 lõige 4>
Põhjaliku hindamise põhjused:	<suuniste II jaotis, punkt 1, muu>
Tehingus sisalduvad algataja ostuoptsioonid:	<jah, ei>
Tagatise liik:	{eluaseme hüpoteegiga tagatud väärtpaberid, ärikinnisvara hüpoteegiga tagatud väärtpaberid, õppelaenu, äriühingute laenu, finantsvõimendusega laenu, ärikinnisvara laenu, kaubanduse rahastamine jt}
Alusvaluuta:	
Tehingu tinglik väärtus alusvaluutas:	mm
Riskiga kaalutud vara enne väärtpaberistamist (alusvaluutas):	mm
Kapitali mahaarvamised enne väärtpaberistamist (alusvaluutas):	mm
Väärtpaberistamise eelsete kapitali mahaarvamiste riskiga kaalutud vara ekvivalent (alusvaluutas):	= kapitali mahaarvamised enne väärtpaberistamist (alusvaluutas) / 8 %
Kogu riskiga kaalutud vara ekvivalent enne väärtpaberistamist (alusvaluutas):	= väärtpaberistamise eelsete kapitali mahaarvamiste riskiga kaalutud vara ekvivalent (alusvaluutas) + riskiga kaalutud vara enne väärtpaberistamist (alusvaluutas)
Säilitatud seeriade riskiga kaalutud vara pärast väärtpaberistamist (alusvaluutas):	mm
Kapitali mahaarvamised pärast väärtpaberistamist (alusvaluutas):	mm
Väärtpaberistamise järgsete kapitali mahaarvamiste riskiga kaalutud vara ekvivalent (alusvaluutas):	= kapitali mahaarvamised pärast väärtpaberistamist (alusvaluutas) / 8 %
Kogu riskiga kaalutud vara ekvivalent pärast väärtpaberistamist (alusvaluutas):	= väärtpaberistamise järgsete kapitali mahaarvamiste riskiga kaalutud vara ekvivalent (alusvaluutas) + säilitatud seeriade riskiga kaalutud vara pärast väärtpaberistamist (alusvaluutas)
Taotletav riskiga kaalutud vara vähendamine (alusvaluutas):	Kogu riskiga kaalutud vara ekvivalent enne väärtpaberistamist (alusvaluutas) – kogu riskiga kaalutud vara ekvivalent pärast väärtpaberistamist (alusvaluutas)
Taotletav riskiga kaalutud vara vähendamine (%):	Kogu riskiga kaalutud vara ekvivalent enne väärtpaberistamist (alusvaluutas) / kogu riskiga kaalutud vara ekvivalent pärast väärtpaberistamist (alusvaluutas)
Esimese järjekoha kahju seeria (alusvaluutas):	mm
Esimese järjekoha kahju seeria (%):	%
Esimese järjekoha kahju seeria säilitamine?:	
Esimese järjekoha kahju seeria säilitamise %:	%
Mezzanine-seeria (alusvaluutas):	mm
Mezzanine-seeria (%):	%
Mezzanine-seeria säilitamine?:	
Mezzanine-seeria säilitamise %:	%
Kõrgema nõudeõiguse järguga seeria (alusvaluutas):	mm
Kõrgema nõudeõiguse järguga seeria (%):	%
Kõrgema nõudeõiguse järguga seeria säilitamine?:	
Kõrgema nõudeõiguse järguga seeria säilitamise %:	%
Müüdnud riski sidumispunkt (%):	%
Müüdnud riski lahtisidumispunkt (%):	%

Pädeva asutuse nimi		Tehing X		
Alusportfelli suurus (alusvaluutas):		mm		
Oodatav kahju (alusvaluutas):		mm		
Oodatav kahju (%):		= oodatav kahju / alusportfelli suurus		
Oodatav kahju + ettenägematu kahju (alusvaluutas):		mm		
Oodatav kahju + ettenägematu kahju (%):		= oodatav kahju + ettenägematu kahju / alusportfelli suurus		
Tehingut	algatava	krediidiasutuse	või	%
investeeringu väidetav riski ülekandmine (%):				
Hindamise kvalitatiivne teave		Riiklik väärtpaperistamise amet peaks lisama narratiivset teavet riski olulise osa ülekandmise ning peamiste heakskiitmise kaalutluste kohta, sealhulgas struktuuritegurite (sh tehingu algataja ostuoptsioonide), sünteetiliste väärtpaperistamise tehingutega seotud küsimuste, riski olulise osa kolmandatele isikutele ülekandmise, krediidireitingute jt teavet (kui asjakohane).		